

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۰۲/۲۰

رنگل اریوزی

خوشال خان او جنگ

دریمه برخه

(۲)

د مغلو په پلوي د پښتو سره د خوشال خان جگړې؟

په پښتو ویکيپېډیا کې لولم چې: «دا خو ټولو ته معلومه ده چې خوشال خان خپل نیم عمر یازیات او کم دمغلو په طرفداري کې تیر کړی دی... او دهغوی په گټه یې دخپلو پښتنو سره جگړې کړيدي.» [پښتو ویکيپېډیا]. لیکونکي دخپلي ادعا دثبوت له کومه سرچینه نه ده په گوته کړې نو ځکه څه چې په دې پورته کړینو کې بیان شوي دي، د خوشال د سیاسي ژوند په هکله مستند او په دې توگه دباورورمالومات نه دي، بلکې زما په خیال په بیره له گیدي راپستل شوي افواها دي. دابناغلی دخپلي ادعا دثبوت له پاره کوم سند نه وړاندې کوي او یوازي دخپلي گیدي په بادو ډه ډه لگوي. رښتیا دادی چې خوشال پیژندونکي او دهغوی په ډله کې محمد آصف صمیم خوشال خټک «شاعر، شعر پوه او هنر مند خوشال، دینپوه او فقیه خوشال، عارف خوشال، طبیب اورنځور پوه خوشال، تېرپوه او وگړپوه خوشال، بنوونپوه خوشال، باز پوه اوباز پال خوشال، تاریخپوه او جغرافیه پوه خوشال، سیاستوال اوسیاستپوه خوشال، ستور پوه خوشال، اخلاقپوه خوشال او.....» بولي.

[د خوشال خټک کلیات، لومړی مخ]

او خوشال خټک په دې پوهنیزو او هنري څانگو کې څه دپاسه دوه سوه آثار لیکلي دي. دکار کمیت او کیفیت ته په کتو سره په داد ویل کیدای شي چې خوشال خان خټک دخپل خواره عمرتر نیمايي ډیره برخه په زده کړو، څیړنو اولیکونکي تیره کړې ده اودا کار یې دمغلو دخوشالولو او دهغوی دگټو دساتلو له پاره نه، بلکې دفرص دادا کولو، دخدای مخلوق او تر ټولو دمخه پښتون ولس ته دخدمت کولو له پاره کړی دی. بابا په دې عقیده دی چې:

زده کول دعلم فرض دي	په میرو په بنځو قرض دي
صد رحمت په هغه باندي	چې طلب دعلم کاندي
پیغمبر دي فرمایلي	ده تر پا کې خولي ایستلي
علم واره عبادت دی	څو چې کیري سعادت دی

[دخوشال خټک کلیات، ۹۹۸ مخ]

دا منو چې خوشال خان په هغو جگړو کې هم ښکیل شوی دی چې دخټکو اونوروپښتني کامونو - یوسفزیو او بنگینو - تر منځ شوي دي او ددې جگړو له فرهارونو نه یې دا شکایتونه هم کړي دي:

د پاڼو شمیره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکې په خیر و لولی

که د جنگ د فرهارونو د رته وایم   چې له درده مي په تن و لکه نال
یو فرهار مي به لا روغ په وجود نه و   بل فرهار مي به په تن شو یا په ډال
چي قضا دسري نه وي سري نه مري   که يي درست صورت په غشو شي غربال

[د خوشال خټک کلی، ۵۶۸ مخ]

د پښتني کامونو تر منځ د ټولو جگړو بنسټيز لاملونه دمغولي دولت سره د خوشال خان او دهغه کورنۍ اړيکي نه وو. په هند کې مغولي دولت ډير ملتيز دولت و چې د پښتنو يو زيات شمير کامونو يې هم يوه برخه جوړوله. په دې وخت کې دملت او يا د ملي دولت دجوړولو فکر نه په پښتنو او نه دمغولي امپرا توري په نورو کامونو کې راټوکيدلی و. دا هم بايد په گوته شي چې د ملت او ملي دولت مفهومونه دبشریت دټولنيز ژوند طبعي اړتيا او شرايط هم نه گڼل کيږي او دواړه دتاريخ په اوږدو کې را پيدا کيږي. په اروپا کې د ملي دولت مفکوره په ۱۸ ميلادي پيړۍ کې دسياست مرکز وگرځيده. [الماني ويکيپيډيا]

دشاهان د واکمني تر پايه پورې دمغولي امپراتوري په سياسي سيمه کې پراته ولسونه دملت او يا د ملي دولت دجوړونې په فکر کې نه وو. عبدالباري جهاني ليکي چې: «د خوشال خان خټک او له هغه څخه مخکې او وروسته کلونو کې ډهلي او آگره د مسلمانانو د قدرت مرکزونه ول چې د پيړيو راهيسې د مسلمانانو په لاس کې ول، او پښتنو هغو ته د بيگانه په سترگه نه بلکه د مسلمانانو په سترگه کتل.» [عبدالباري جهاني: دخوشال....] يانې په ډهلي او آگره کې په تخت ناست مسلمان شاهان دمسلمان رعيت له پاره او لامرا وو. په هغه وخت کې دامپراتوري په سياسي سيمه کې پرته ولسونو ترمنځ سرې قومي کرښې نه وې پرته اوحتی تر دې چې:

«د مغولو د شاهنشاهانو او نورو لويو پاچاهانو او فاتحينو په خدمت کې درېدل، د هغوی دپاره توري وهل، د هغوی دپاره د اولسونو لېلول او د بنارونو فتح کول د هر سپه سالار او جاگيردار او په مجموع کې د هري قبيلې او قوم بېل افتخار وو.» [همدا ليکنه]، نوځکه ځني نورو پښتني قبایلو د بېلگې په توگه يوسفزيو هم په خپل واردا هڅې کړي دي چې دمغول شاهانو له درباره دجاگړداری امتياز تر لاسه کړي او يو شمير زياتو پښتنو دمغولو په دربار کې لوی لوی منصبونه هم درلودل. نوځکه ويلی شو چې دوخت دشرايطو سره سم دمغولو او خټکو تر منځ اړيکي په يوه مشروع سياسي بنسټ بنا وې. دخوشال خان دکورنۍ او دمغولي دربار ترمنځ تر اړيکو لا په خوا «خټک له خپل لومړني ټاټوبي څخه په زور ايستل سوي او دغی اوسنی سيمي ته په مهاجرت کولو مجبور سوي دي. طبيعي خبره ده چې په خپل وروستي ټاټوبي کې هم نورو شاوخوا پښتني قبایلو پر ارامه نه دي پري ايښي. دغه علت دی چې د خوشال خان د کورنۍ مشران، په عمومي صورت، د نورو قبایلو او د خټکو د لويې قبيلې په دننه کې د خپلو تربرونو سره په جنگونو کې وژل سوي او يا يی ټول عمر په جنگونو کې تير کړی او پر نورو يی وار د مخه کړی دی.» [همدا ليکنه]

په دې وخت کې هم دپښتنو په بيلا بيلو قبایلو لوی او واره خانان واکمن وو چې د قبيلو په يووالي اود واک اوځواک په مرکزي کيدو کې يې دخپلې خانۍ اوقبيلوي واک ځوال لیده. نوځکه يې نه يوازي دپښتني قبيلو ديوالي له پاره هلي ځلي نه کولې بلکه مخه يې هم نيوله. «دا هغه زمانه وه چې د پښتنو لوی قبایل د خپلو سيمو د ساتلو او د نورو قبيلو د مخکو د لاندې کولو او مالونو ترلاسه کولو او بدل اخيستلو دپاره په خپلو کې په جگړو کې لگيا وه. د خټکو قبيله نه يوازي د يوسفزيو او بنگينو په شان لويو قبایلو سره په جگړه لگيا وه، بلکه د خټکو د قبيلې د تري او بولاق لويې او مهمې خانگي هم په خپلو کې په داخلي جنگونو لگيا وې.» [همدا ليکنه] داسې ښکاري چې دښکيلو اړخونو ترمنځ دا داخلي جنگونه چې «د نورو قبيلو د لاندې کولو او مالونو ترلاسه کولو او د بدل داخيستلو دپاره» کيدل، نه دمغولي دولت په ضد وو اونه دهغه په پلوي، بلکه هره قبيله دخپلو گټو له پاره دبلي قبيلې په خلاف جنگيده. او له بلې خواځوک چې دخوشال خټک جگړې څيري نو دي ته يې هم بايد پام وي چې دخټکو او دنورو پښتني قبایلو تر منځ ټولې جگړې دخوشال جگړې نه دي، دی دهغو جگړو مسئوليت په غاړه لري چې په خپله يې پلان او پيل کړي وې. بناغلي محمد خان احمدي د«د خوشال مهمو جگړو ته لنډه کتنه» تر سرليک لاندې د ۲۰۱۶ ميلادي کال دمې په ۱۶ نيټه په نن ټکی اسيا کې يوه ليکنه خپره کړې ده، چې په کې هغو جگړو ته لنډه کتنه شوې ده، چې دخوشال په گډون د خټکو اونورو پښتني قبيلو - يوسفزيو اوبنگينو - ترمنځ شوې دي. دخټکو او يوسفزيوترمنځ لومړۍ جگړه چې خوشال خان په کې گډون کړي و په ۱۰۳۵ هـ ق کال کې پېښه شوه. لا مل يې په خټکو د يوسفزيو بريد و. درې مياشت وروسته خټکو په يوسفزيو دغچ اخيستني بريدو کړ. ۱۵ کاله وروسته په ۱۰۵۰ هـ ق کال کې د دواړو قبيلو تر منځ د بلر جگړه دماليې په سر پېښه شوه. يوسفزيو دماليې ورکولو نه انکار وکړ او خټکو يې په خلاف جنگ پيل کړ. دادخټکو او يوسفزيو تر منځ يوازينی جنگ و چې په کې دمغولي دولت گټې شاملې ښکاري. په درې واړو جگړو کې دخټک قبيلې خاني او دلښکر مشري د خوشال خان دپلار شهباز خان په لاس کې وه او خوشال خان په کې ديوه سرتيري رول لوبولی دی. شهباز خان په دې جنگ کې سخت ټپي شو او د دې ټپونو له امله مړ شو. د خټکو خاني او دلښکر مشري دخوشال خان په غاړه شوه. دوخت قبيلوي قوانينو او ارزښتونو له مخې خوشال خان ځان مجبور گانه

د پاڼو شميره: له 2 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راوبولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دلپکنې د ليکنيزې بڼې پاڼو د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په څير و لولئ

چې تر هرڅه دمخه دخپل پلار غچ واخلي، نو دمغولي دولت دگټو له پاره نه بلکې دپلار دغچ اخیستو له پاره يې په یوسفزیو برید وکړ. داسې ښکاري چې دا د خټکو لومړی جنګ و چې دخوشال په مشرۍ پلان او پیل شو. ښاغلی محمد خان احمدي هغه جنګ هم په گوته کړی دی چې په ۱۰۶۳ هـ ق دخټکو او بنگینو تر منځ شوی دی. دی «د دي جنګ لامل دبولاقو کلا» په سر دبنګینو او خټکو تر منځ اختلاف بولي او په ۱۰۷۰ هـ ق کال کې دخټکو او یوسفزیو تر منځ جنګ او په همدې ډول په ۱۰۸۶ او ۱۰۹۱ هـ ق کلونو کې دخټکو او بنگینو تر منځ جګړو لاملونه له سره نه په گوته کوي. زه دانه وایم چې خوشال خټک دمغولي دولت دافسر په توګه دپښتنو سره نه دی جنګیدلی، خودغه ادعا چې گوندي خوشال خټک دخپل عمر تر نیما یې زیاته برخه دمغلو په پلوي دپښتنو په ضد جنګونو کې تیره کړې ده، په داسې اسنادو نه ده بنا چې دباور وړ وي. د خوشال خټک او دمغولي دولت تر منځ داریکو څیرلو له پاره باید په دې هم پوه شو چې خوشال یو سیاسي شخصیت، سیاستپوه او سیاستوال و. دمغولي دولت سره یې اړیکې هم ښځسې نه بلکې سیاسي وې. دانسانیت سره خوا خوري، دانسان فردي ازادي، دهغه پټ او عزت دخوشال خټک دسیاسي فکر او انساني وجدان په مرکز کې ځای نیولی و او همیشه په دې لټه کې و چې:

که څوک پیدا شي چې عدل و داد کا
غور د د رد منو په داد فریاد که
چې مقرب دي عرض یې لگیری
عمر یې ډیر شه خو شال دی یاد که

[د خوشال خټک کلیات، ۳۷۵ مخ]

ټول کورني او بهرني تاريخ پوهان په يوه خوله وايي چې دمغول شاهانو په لړۍ کې جلال الدين اکبر(۱۵۵۶ - ۱۶۰۵ میلادي)، محمد خان سلیم جهانگیر(۱۶۰۵ - ۱۶۲۷ میلادي) او محمد خرم شاه جهان(۱۶۲۷ - ۱۶۵۸ میلادي) د نورو ټولو پر تله بی تعصبه، پوه، عادل اود رعیت په وړاندې دنرم چلند خاوندان وو. دشعر، ادب او هنر سره یې ډیره مینه درلوده، پارسي ژبې ته یې، چې هغه وخت د دربار ژبه وه، هم زیات پاملرنه وکړه. د دوی په زمانه کې دمغولي هند په ځمکه داسې محلوته جوړ شول چې د دې ځمکې مخ یې لا تر اوسه ښکلی ساتلی دی. خوشال خان ددوی سیاسي، ټولنيزو او اقتصادي نظریو اوکروورو ته سم پام و او «دډیلي دښار مختصر تاریخ او بیان» کې دهغوی پایلې داسې بیان کړي دي:

بیا له پسه دهمایون زویه اکبر شو
بیا له پسه جها نگیرد اکبرزویه
اوس بادشاه شاه جهان دجهانگیر دی
دا زینت چې شاه جهان ودیلي ورکړ
چې وهرلوري ته مل دده نصرت و
چې د ده په دور هند لکه جنت و
چې په بلخ او بدخشان دده نوبت و
بل باد شاه کله ورکړی دا زینت و

[د خوشال خټک کلیات، ۵۹۳-۵۹۱ مخونه]

دې شاهانود خپلو کاري او صادقو همکارانوزیات درناوی هم کاوه او دهغوی خاطر یې ساته. داسې ښکاري چې په سیاسي او ټولنيزو چارو کې د دوی او خوشال خان فکرونه سره نږدې او یو بل ته ورته وو او دانډرډیوالی د دوی تر منځ په اړیکو باندې بې اغیزې نه دي پاتې شوي. خوشال خټک ته دا هم مالومه وه چې په خدمت کې صداقت ته یې دجهان گیر اوشاه جهان په دربارونو کې په درنه سترګه کتل کیده او ارزښت وړ کول کیده او ورسره سم په دربار کې دهغه درناوی هم زیاتیده، خو داورنگزیب په پاچاهۍ کې هر څه بل شان شول. دي په دې هکله لیکي چې:

که سره که نا سره راته معلوم دي
یا زه بازوم یا شاهین وشاه جهان ته
په کار کې په معنی لکه محک یم
اورنگزیب وته کارغه یا مښگیرک یم

اوزیاتو ي چې:

هغه زیست چې دعزت له مخه نه وی
اوربي پوري په منصب په نوکری شه
چې یې کا په هغه زیست پوري هک پک یم
چې تر فهم وتر نظر دمغول کک یم

د پانو شمیره: له 3 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکنې د لیکنيزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په څیر و لولی

[د خوشال خټک کلیان، ۵۷۸ مخ]

په دې ځای کې خوشال خان له یوې خوا د شاه جهان او اورنگزیب د سیاستونو تر منځ تو پیر په گوته کوي او له بلې خوا دا گواښ هم کوي چې تر هر ډول شرایطو لاندې دمغولو خدمت ته نه دی تیار، ځکه چې د ده په فکر کې ژوند او عزت سره تړلي دي، بې غزته ژوند د کړو نه دی اود اورنگ په سلطنت کې د ژوند پت او عزت د خطر سره مخامخ دی. که خوشال ته په دقت غور ونیسو نو ترې ښکاري چې دده او اورنگ تر منځ اختلافونه موجود وو اودا اختلافونه شخصي نه بلکې سیاسي وو، ځکه دی وايي:

چې یې وخت د پلارنیکه و	هومره بند په دا ځای نه و
چې با چا دهند اورنگ شه	بیدای شوه جهان تنگ شه
د کوټونو بند یان ډیر شول	تر حساب تر شماره تیر شول
هم رانی، راجگان بند دي	شیر خواره هلکان بند دي

[د خوشال خټک کلیات، ۸۵۱ مخ]

داورنگزیب په دې تنگ او له بیدایې ډک جهان کې د عدا لت اواز دای سرلښکر خوشال خټک نه ځانښود، ترې راوگرځیده، ورسره مخالف شو، تردې چې ورسره وجنگیده.